

ejendom, så de ikke længere kunne se, hvor grænsen går mellem stat og parti.

Disse ord vender tifold tilbage, når vi ser en regering, der helt bevidst – det skal jeg vende tilbage til – sagt kort bryder grundloven, og man kan sige, at det bare er med modsat fortegn, at de her ord gælder nu. Kan den her regering se forskellen mellem stat og parti? Det spørgsmål står efter min opfattelse helt åbent. Yderligere må vi opleve, at statsministeren i et ritzautotelegram den 12. maj udtrykker fuld tillid til skatteministeren, og jeg citerer:

Jeg har fuld tillid til Kristian Jensen, som har administreret i overensstemmelse med et flertal i Folketinget. Citat slut.

Betyder det her – og det er helt afgørende – at statsministeren ikke tager grundlovsbruddet særlig alvorligt? Det bekymrer i hvert fald os meget. Så derfor er den her hasteforespørgsel helt på sin plads for at få afklaret: Mener statsministeren, det er helt i sin orden at bryde grundloven, når bare man har sit flertal på plads, eller at administrere i overensstemmelse med flertallets vilje? Er vi nået så langt, at Folketinget er et gummistempel, og at det bare er en ren formalitet med de tre behandlinger af lovforslag og høringer osv.? Er det blot et spil for galleriet, for man har jo sit flertal på plads? Så skal vi da vist for alvor have ændret grundloven.

Det fremgår af beretningen fra Udvalget for Forretningsordenen, at skatteministeren i et samråd i Skatteudvalget den 1. april 2009 siger, at han direkte har været citeret for forkerte svar, og at han beklager, at han har afgivet dem. Han siger også, og jeg citerer:

»... at betalingsfristerne skulle udskydes straks, uanset at lovgrundlaget på dette tidspunkt ikke var på plads. Den væsentligste hensigt med ændringen ville være forspildt, hvis loven først fik effekt fra vedtagelsen, som lå efter indbetalingstidspunkterne. Det var således et helt bevidst valg, at jeg valgte at lade virksomhederne udskyde betalingerne, inden loven var vedtaget.«

Det er da en sag, som vi må sige at her er det med helt åbne øjne, at der er et grundlovsbrud, og at det var med helt åbne øjne, at man brød grundloven; vi har rent ud sagt at gøre med en tilståelsessag, ifølge det der står i beretningen fra Udvalget for Forretningsordenen.

På denne baggrund vil jeg opfordre til, at vi får klokkeklare garantier for, at det ikke vil ske mere. Jeg har hørt, hvad statsministeren har sagt, men jeg mener også, at den nuværende

skatteminister Kristian Jensen, kronprins i Venstre, burde træde tilbage og tage en tænkepause som menigt folketingsmedlem. Det er jo kun, fordi regeringen har et fasttømret flertal med Dansk Folkeparti, at der ikke sker noget som helst. Man vil straffe i alle mulige andre sammenhænge; man kan næsten ikke straffe hårdt nok, f.eks. i forbindelse med unge mennesker, der brænder containere af, hvor forældrene skal betale 12.900 kr. om måneden. Men en grundlovsbryder kan altså åbenbart slippe med en lille næse her i Folketinget, og jeg synes, at man, når vi snakker om et så alvorligt brud, i hvert fald burde træde tilbage som minister, og det var jo heller ikke gået, hvis man ikke havde haft det parlamentariske grundlag, man nu har.

Jeg har her godtgjort for, at vi på vore vegne synes, at det er en meget alvorlig sag, hvor det er sådan, at der er et grundlovsbrud, og vi mener ikke, at der er stor forståelse for i befolkningen, at man kan nøjes med en næse for at bryde grundloven, men brænder man en container af, skal man betale 12.900 kr.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er lige et spørgsmål fra hr. Søren Espersen.

Kl. 15:31

Søren Espersen (DF):

Ja, det er jo et interessant fænomen. Vi har nu en hasteforespørgsel om noget, som startede for 3 måneder siden, som hele Folketinget er fuldstændig enig om, og som hele regeringen er fuldstændig enig om. Jeg har svært ved at se det hastende i sådan en situation.

Vi havde et godt forløb i Udvalget for Forretningsordenen, hvor hr. Carsten Hansen var med, et rigtig godt forløb, hvor vi alle sammen blev enige om en tekst, som vi kunne leve med, og som var en stor næse – synes vi – til skatteministeren og til hele forløbet. Og hvad sker der så? Aldrig så snart vi ender i fuld enighed og fordragelighed, springer hr. Carsten Hansen op som trold af en æske, og så forlanger han en hasteforespørgsel, som om vi nu har en helt ny, meget spændende parlamentarisk situation. Hvad er det nye, spændende i den her situation, der betinger en hasteforespørgsel? Hvis det er mistillid til skatteministeren, der udtrykkes ønske om, hvorfor så ikke skrive det ind i teksten, dengang hr. Carsten Hansen selv var pennefører? Hvorfor ikke sige det direkte i stedet for det her mummespil?